

Федерація професійних спілок України / Federation of Professional Unions of Ukraine
Академія праці, соціальних відносин та туризму / Academy of Labor, Social Relations and Tourism
Кафедра маркетингу / Department of Marketing

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
Міжнародної науково-практичної конференції
**«НАУКОВИЙ ВИМІР ОСМИСЛЕННЯ ТА ПОШУКУ
ОПТИМАЛЬНИХ МОДЕЛЕЙ РОЗВИТКУ УКРАЇНИ:
МАРКЕТИНГОВИЙ, ЕКОНОМІЧНИЙ, ФІНАНСОВИЙ ТА
УПРАВЛІНСЬКИЙ АСПЕКТИ»**
(4-5 березня 2024 року, м. Київ, Україна)

COLLECTION OF MATERIALS
of International scientific and practical conference
**"THE SCIENTIFIC DIMENSION OF UNDERSTANDING AND
RESEARCH OPTIMAL MODELS OF THE DEVELOPMENT OF
UKRAINE: MARKETING, ECONOMIC, FINANCIAL AND
MANAGEMENT ASPECTS"**
(March 4-5, 2024, Kyiv, Ukraine)

Kyiv – 2024

УДК 08:[336.338+658.659] (477)

DOI: 10.5281/zenodo.11222359

НАУКОВИЙ ВИМІР ОСМИСЛЕННЯ ТА ПОШУКУ ОПТИМАЛЬНИХ МОДЕЛЕЙ РОЗВИТКУ УКРАЇНИ: МАРКЕТИНГОВИЙ, ЕКОНОМІЧНИЙ, ФІНАНСОВИЙ ТА УПРАВЛІНСЬКИЙ АСПЕКТИ : збірник матеріалів Міжнародної науково-практичної конференції, м. Київ, 04-05 березня 2024 р. Київ : Академія праці, соціальних відносин та туризму / За заг. ред.: Н.В. Писаренко, І.С. Чорнодіда, – Київ : Вид-во АПСВТ, 2024. 325 с.

ISBN 978-617-8171-53 - 7

Викладено матеріали доповідей учасників конференції, в яких розглянуто проблематику маркетингових, економічних, фінансових та управлінських пошукових моделей майбутнього розвитку України.

Для науковців, фахівців, викладачів закладів вищої освіти, здобувачів вищої освіти всіх рівнів аспірантів.

Рекомендовано Вченою радою Академії праці, соціальних відносин та туризму (протокол № 8 від 02.04.2024 р.)

Редакційна колегія

Чорнодід І.С. - доктор економічних наук, професор, проректор з навчально-педагогічної роботи АПСВТ

Писаренко Н.В. - кандидат економічних наук, завідувач кафедри маркетингу АПСВТ (*відповідальний редактор*)

Кашина Г.С. - доктор педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри інтелектуальних систем та цифрових технологій АПСВТ

Василець Н.М. - кандидат економічних наук, доцент, завідувач кафедри економіки підприємства та менеджменту АПСВТ

Корчинська О.А. - доктор економічних наук, професор, професор кафедри маркетингу АПСВТ

Ярмоленко Ю.О. - доктор економічних наук, професор, професор кафедри маркетингу АПСВТ

Ткаченко Я.С. - кандидат економічних наук, доцент, завідувач кафедри фінансів АПСВТ

Шолудченко С.В. - кандидат економічних наук, доцент, декан факультету економіки, соціальних технологій та туризму АПСВТ

За виклад, зміст і достовірність матеріалів відповідальні автори

Матеріали друкуються мовами оригіналу: українська, англійська

УДК 08:[336.338+658.659] (477)

ISBN 978-617-8171-53 - 7

© Автори матеріалів, 2024

© Академія праці, соціальних відносин і туризму (кафедра маркетингу), 2024

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. Соціально-економічні важелі забезпечення конкурентоспроможності суб'єктів господарювання в умовах становлення інноваційної парадигми розвитку

Маренич Т.Г.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ 18

Алексєєнко Л. М., Тулай О. І.

НОВІТНІ ТРЕНДИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗБАР'ЄРНОСТІ ФІНАНСОВОГО СЕКТОРУ У КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ 20

Старченко Г. В., Дука А. П.

ПРОЄКТНИЙ ПІДХІД ДО УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНИМ ПІДПРИЄМНИЦТВОМ 21

Лециій Л.А., Бєлоус Н.Д.

ESG-ЗВІТНІСТЬ В УПРАВЛІННІ ДІЯЛЬНІСТЮ УКРАЇНСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ 23

Тарасєнко О.С.

ВПЛИВ РЕЙТИНГУ ЗВО У WEBOMETRICS RANKING OF WORLD UNIVERSITIES НА ВИБІР АБИТУРІЄНТІВ ПІД ЧАС ВСТУПНОЇ КАМПАНІЇ 24

Левицький В.В.

КРЕАТИВНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА 26

Олійник Н.М., Осадча Т.Ю.

ВПЛИВ КОНКУРЕНЦІЇ НА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА: ТЕОРЕТИЧНИЙ БАЗИС ТА ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ 28

Ходзицька В.

КОРПОРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ: ОБОВ'ЯЗКИ ОРГАНІЗАЦІЙ В КОНТЕКСТІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ 30

Пузирьова П.В., Шацька З.Я., Ряска М.В.

ЦИФРОВІЗАЦІЯ АГРОПРОМИСЛОВОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ: ПЕРЕВАГИ ТА ФУНКЦІОНАЛЬНА ОСНОВА 31

Воронько-Невіднича Т.В.

ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГУВАННЯ РОЗВИТКУ АГРОПРОДОВОЛЬЧОЇ СФЕРИ ЗА СУЧАСНИХ УМОВ 33

Сташко М.А., Кузуб М.В. БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК У ТУРИСТИЧНІ ДІЯЛЬНОСТІ: ТУРИСТИЧНІ ОПЕРАТОРИ vs ТУРИСТИЧНІ АГЕНТИ	35
Собчишин В. М., Ловушко А. Р. МОЖЛИВОСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ АГРАРНОГО ПІДПРИЄМСТВА ЗА СУЧАСНИХ УМОВ	37
Помаз О.М., Фесенко О.М. СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ СИСТЕМИ В КОНТЕКСТІ РЕФОРМИ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ В УКРАЇНІ	38
Соловей І.С. ОЦІНКА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ТА КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ НАЦІОНАЛЬНОГО ТУРИСТИЧНОГО ПРОДУКТУ НА СВІТОВОМУ РИНКУ ТУРИСТИЧНИХ ПОСЛУГ	40
Помаз О.М., Поросінін А.Т. ОСОБЛИВОСТІ КОМАНДНОГО РОЗВИТКУ В УМОВАХ ВІЙНИ	42
Літвін О.Г., Ісамбаєва В.І. СТРАТЕГІЇ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ В КОНДИТЕРСЬКІЙ ГАЛУЗІ: ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ТА ЛІДЕРСТВА НА РИНКУ	44
Більдюкевич О.В. ІВЕНТ-МЕНЕДЖМЕНТ ЯК ІНСТРУМЕНТ ВПЛИВУ НА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА З ТЕХНІЧНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ ПОВІТРЯНИХ СУДЕН	46
Шацька З.Я., Ряска М.В. СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ АГРОПРОМИСЛОВОГО СЕКТОРУ В ПІСЛЯВОЄННИХ УМОВАХ УКРАЇНИ	48
Литвишко Л.О., Фастовець В.Р., Заяць К.М. АНТИКРИЗОВИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ПРИ ФОРМУВАННІ БІЗНЕС- СТРАТЕГІЙ ВИХОДУ ПІДПРИЄМСТВ НА ЗОВНІШНІ РИНКИ	50
Рудник Д.В. ЕКОНОМІЧНІ ЗАХОДИ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ ТА ЕНЕРГОЕФЕКТИВНОСТІ ЯК СПОСІБ ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМ НА ПІДПРИЄМСТВАХ	52
Маршавін Д.Ю. УДОСКОНАЛЕННЯ ВАЛЮТНО-КУРСОВОЇ ПОЛІТИКИ ЯК МОНЕТАРНИЙ ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ	55

Єлфімов О.О.

ОПТИМАЛЬНІ ШЛЯХИ ВІДНОВЛЕННЯ РИНКУ ЖИТЛОВОЇ
НЕРУХОМОСТІ У ВОЄННИЙ ТА ПОВОЄННИЙ ЧАС

57

Кірієнко А.М.

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ РОБОТИ СИСТЕМ
ЦЕНТРАЛІЗОВАНОГО ТЕПЛОПОСТАЧАННЯ ЯК ОСНОВНИЙ СПОСІБ
СКОРОЧЕННЯ ВИТРАТ ПАЛИВА В УМОВАХ ВІЙСЬКОВОГО СТАНУ

59

Мудрак В.В.

ЦИФРОВІ РОБОЧІ МІСЦЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПІДВИЩЕННЯ
ПРОДУКТИВНОСТІ ПРАЦІ

62

Гаценко О.О.

АСПЕКТИ І РОЛЬ ЕКОНОМІКО-МАТЕМАТИЧНИХ МЕТОДІВ ТА
МОДЕЛЕЙ В ПІДПРИЄМНИЦЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ
СУЧАСНОГО РИНКУ

65

Осадчук О.В.

АНАЛІЗ БАЗОВИХ ТЕОРІЙ МОТИВАЦІЇ: МОЖЛИВІСТЬ ЇХ
ЗАСТОСУВАННЯ В УКРАЇНІ

66

Шумілін А.О.

РОЛЬ ІНФОРМАЦІЇ У РОЗВИТКУ РИНКУ ПРАЦІ

69

Багаліка Т.О.

КООПЕРАЦІЯ ЯК СПІВПРАЦЯ ВСІХ ГАЛУЗЕЙ НАЦІОНАЛЬНОЇ
ЕКОНОМІКИ

70

Яременко О.О.

ВПРОВАДЖЕННЯ МЕХАНІЗМІВ ЕКОНОМІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ДЛЯ
ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ТА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ В
КОМУНАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

72

Ставицька В. О.

ОСОБЛИВОСТІ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ ВИБУТТЯ ОСНОВНИХ
ЗАСОБІВ

74

СЕКЦІЯ 2. Сучасні тенденції інноваційного розвитку в контексті забезпечення фінансової та економічної безпеки

Levkovets N.P.

DIRECTIONS OF ENSURING THE FINANCIAL SECURITY OF
INSURANCE COMPANIES

76

Matsuka V., Horbashevska M.

DIGITAL TECHNOLOGIES OF FINANCIAL SECURITY MANAGEMENT

77

сили, можливостей навчання, продуктивності, рівня заробітної плати, умов праці є базовою для врегулювання колективних договорів. Особам, які шукають роботу, потрібна інформація про ринок праці, щоб допомогти їм розробити власні плани кар'єри, отримати інформацію про можливості навчання та знайти роботу.

Таким чином, корисність та важливість інформації для розвитку ринку праці важко переоцінити. Саме вона має слугувати інформаційною основою у формуванні широкого кола програм зайнятості та розвитку на національному, регіональному, місцевому рівнях; допомагати формувати політику найму та просування на підприємстві чи установі; бути основою для реформування системи освіти та системи навчання; озброювати працівників знаннями необхідними для формування своєї кар'єрної політики; давати можливість позитивно та швидко реагувати на мінливі потреби ринку праці; оцінити національний прогрес щодо розвитку та формування професійних навичок; допомагати у розробці цілеспрямованих втручань держави у проблеми забезпечення зайнятості населення.

Нині спостерігають певні недоліки у системі інформаційного забезпечення, які вимагають подальших досліджень та розробки напрямів удосконалення такої системи.

Можливим напрямом удосконалення може бути налагодження партнерства та співпраці між всіма учасниками ринку праці. Це дозволить створити культуру спільної (солідарної) відповідальності, яка сприяє довгостроковій прихильності до вирішення проблем і, що ще важливіше, забезпечує більшу гармонізацію політики та програм щодо проблем зайнятості. Інша форма партнерства та співпраці – це між науково-дослідними установами, закладами вищої освіти та урядовими відомствами, відповідальними за формування системи інформаційного забезпечення ринку праці.

Слід також ширше застосовувати і сучасні інформаційно-комунікаційні технології для збору, аналізу та розповсюдження інформації про ринок праці. Більш досконале програмне забезпечення, особливо раціональні бази даних, дозволяють поєднувати та аналізувати безліч джерел даних способами, які раніше не були доступні. Застосування сучасних інформаційно-комунікаційних технологій також значно полегшує оновлення автоматизованих баз даних, коли надходить нова інформація, що дає можливість формувати та поширювати необхідну інформацію про ринок праці набагато швидше та ефективніше.

Багаліка Т. О.

здобувач вищої освіти третього (освітньо-наукового) рівня,
науковий керівник - д.е.н., проф. Томлін О.О.,
Полтавський державний аграрний університет,
м. Полтава, Україна

КООПЕРАЦІЯ ЯК СПІВПРАЦЯ ВСІХ ГАЛУЗЕЙ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Формування та розвиток кооперативних відносин нерозривно пов'язані з пошуком сучасних технологій та перспективних шляхів підвищення ефективності аграрного сектору національної економіки країни. Агропромислова корпорація тісно пов'язана з формуванням та розвитком сільськогосподарських виробничих кооперативів. За своїм змістом – це об'єднання, товариство, спілка, сукупність осіб, об'єднаних на основі цехових, комерційних, виробничих та інших інтересів. Перед вітчизняними товаровиробниками постає проблема розробки та практичного використання організаційного, економічного, фінансового механізмів функціонування кооперації.

Кооперація – це форма організації праці, при якій значна кількість людей спільно беруть участь у одному чи різних, але пов'язаних між собою процесах праці. Окремі автори у своїх дослідженнях зазначають, що „... кооперація як суспільне та економічне явище є важливим компонентом ринкових економічних відносин, і перш за все в сільській місцевості

і виникає саме тоді, коли значна частина людей починає відчувати потребу в об'єднанні з метою колективного вирішення економічних та соціальних проблем [1, с. 5].

Кооператив слід трактувати як суб'єкт фінансових, правових та економічних відносин, який шляхом об'єднання ресурсів партнерів і забезпечує доступ до цих фінансових ресурсів тим членам кооперативу, які мають в них нагальну потребу.

На наш погляд, поняття “кооперація” слід розглядати як організаційну та правову структуру і вже потім враховувати економічну користь від процесу кооперації. Кооперація має забезпечувати:

- захист інтересів членів кооперативу;
- висвітлювати соціальні, економічні та організаційні переваги від інших соціально-трудова відносин.

Отже, поняття “кооперація” – це форма організації праці задля досягнення спільних цілей у різних галузях економічної діяльності.

В економічній літературі поряд з терміном “кооперація” науковцями часто виокремлюється термін “кооператив”. У певних випадках вони ототожнюються, проте, на нашу думку, це не слід робити, адже таке ототожнення є результатом плутанини дефініцій, що витікає з неповного усвідомлення економічного змісту категорії “кооператив”.

Кооператив є підприємством, створеним шляхом добровільного об'єднання матеріальних внесків і зусиль сільськогосподарських товаровиробників, організації демократичного управління [2, с. 33-34].

Функціонування підприємств на засадах ринкової економіки зумовлює необхідність інтеграції у світовий економічний простір. Зовнішньоекономічна діяльність підприємств пов'язана з міжнародною кооперацією у сфері виробництва, науки, торгівлі. Вона включає експорт і імпорт продукції, вивіз капіталу, залучення іноземних інвестицій, створення спільних з іноземними представниками підприємств [3, с.138].

Об'єднання різних видів, типів і рівнів кооперативних підприємств, удосконалення організації кооперативного сектору національної економіки сприятиме:

- надійнішому захисту інтересів членів кооперативів;
- ефективнішій державній підтримці;
- посиленню конкурентоспроможності кооперативного сектору та підвищенню ефективності його функціонування;
- розширенню та поглибленню міжнародного кооперативного співробітництва, інноваційних центрів.

Вважаємо, що кооперативний сектор – це сукупність організаційно-оформлених добровільних об'єднань взаємодопомоги працівників, дрібних виробників задля досягнення спільних цілей у різних галузях економічної діяльності.

Існуючі проблеми розвитку сільськогосподарської кооперації зумовлені особливою роллю формування та розвитку інституційної інфраструктури нашої країни. Виходячи з цього слід врахувати врегулювання дії нового Закону України „Про сільськогосподарську кооперацію”. В продовженні цього питання, Ю.О. Лупенко та інші науковці констатують виявлені певні недоречності цього закону та адаптації його до умов розвитку сільськогосподарської кооперації в Україні [4, с. 32].

В країні повинна бути підтримка кооперативного руху на державному рівні через субсидії, пільгові кредити, зниження ставок оподаткування [5, с.15]. Функціонування підприємств на засадах ринкової економіки зумовлює необхідність інтеграції у світовий економічний простір. Зовнішньоекономічна діяльність підприємств пов'язана з міжнародною кооперацією у сфері виробництва, науки, техніки, торгівлі тощо. Міжнародна кооперація включає експорт, імпорт продукції, залучення іноземних інвестицій, створення спільних з іноземними стейкхолдерами підприємств [6, с. 171]. В Європі важливим елементом державного регулювання та контролю кооперативного руху є система оподаткування. Вивільняються від сплати податків кооперативи, які застосовують сучасні екологічні технології, використання альтернативних джерел енергії та ін.

Таким чином, у кооперативному секторі національної економіки України слід здійснити стратегічні заходи соціально-економічного характеру, а саме:

- утворення кооперативної власності;
- визначення соціально-економічного статусу кооперативних підприємств;
- удосконалення податкової політики щодо кооперативів;
- зміцнення їх правового та соціального захисту;
- забезпечення рівних умов для розвитку з приватним і державним секторами національної економіки.

Отже, кооперація як співпраця всіх галузей національної економіки потребує єдиного головного центру, який розширить можливості та перспективи для всебічного розвитку кооперативної діяльності в державі.

Таким чином, в організаційному та економічному відношенні потрібне об'єднання всіх учасників інтеграційного ланцюга в економічну систему, з розподілами загального ефекту на рівновеликий капітал. Розвиток таких формувань на локальному рівні може відбуватися нині тільки на кооперативній основі.

Література:

1. Пантелеймоненко, А.О. Аграрна кооперація в Україні: теорія і практика: монографія/ А. О.Пантелеймоненко. Полтава: РВВ ПУСКУ, 2008. 347 с.
2. Зіновчук В. В. Організаційні основи сільськогосподарського кооперативу / В. В. Зіновчук//. 2-е вид., доп. і перероб. К.: Логос, 2001. 380 с.
3. Томілін О.О. Організація господарської діяльності підприємства: монографія. Полтава: "Оріяна", 2009. 176 с. URL: <http://dspace.pdaa.edu.ua:8080/handle/123456789/1567> (дата звернення – 27.02.2024).
4. Лупенко, Ю.О., Малік, М.Й., Шпикуляк, О.Г. Теоретико-методологічні засади розвитку сільськогосподарської кооперації в Україні. *Економіка АПК*. 2021. № 8. С. 31–39.
5. Томілін О. О., Галич О. А. Економічні аспекти розвитку міжгалузевих відносин в аграрній сфері: монографія. Полтава: ПДАА, 2016. 176 с. URL: <http://dspace.pdaa.edu.ua:8080/handle/123456789/1618> (дата звернення – 27.02.2024).
6. Дорогань, В. К., Томілін, О. О., Гаврилова, О. А. Основи фінансової діяльності підприємства: підручник. К.: Вид-во Європ. ун-ту, 2008. 259 с. URL: <http://dspace.pdaa.edu.ua:8080/handle/123456789/8875> (дата звернення – 27.02.2024).

Яременко О. О.

здобувач вищої освіти третього (освітньо-наукового) рівня,
Академія праці, соціальних відносин і туризму,
м. Київ, Україна

ВПРОВАДЖЕННЯ МЕХАНІЗМІВ ЕКОНОМІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ТА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ В КОМУНАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

В умовах реформування вітчизняної системи охорони здоров'я, активізації ринкових відносин та збільшення вартості медичних послуг, стає нагальною потреба у впровадженні механізмів економічного управління. Така потреба обумовлена зростаючим дефіцитом державного фінансування, зменшенням доступності медичної допомоги, високим рівнем витрат з кишені пацієнтів та неформальних платежів, що спонукає до реформування управлінських та економічних засад діяльності медичних закладів. Одночасно, напрацьовані у минулі періоди методи та моделі економічного управління за умов війни у більшості випадків виявляються неадекватними та потребують удосконалення та адаптації до нових умов.